

handling af en Sag, indskrænke mig til at hen- vise til Forretningsordenens § 17, hvor der ikke findes den mindste Begrændsning for, hvilke Arter af Vædringsforslag det i det Hele er Medlem- merne tilladt at stille til eneste Behandling. Derimod skal jeg, idet jeg holder mig til Realiteten af det foreliggende Spørgsmaal, overfor den høit- ærede Ministers Udtalelse bemærke, at det er ganske vist et nyt, i alt Fald for mig temmelig nyt Moment, han ansøgte mod mit Vædrings- forslag, nemlig at den Kreditforening, som man paa- tænker at oprette for Kjøbstadeieendomme, har disse Eiendomme paa Kjøbstadjord absolut behov for at kunne komme istand. Det forekommer mig rigt- tignot, at saa ville de Staller, som jeg vil lade faae Afgang til de Kreditforeninger, der oprettes ifølge dette Lovforslag, komme til at indtage en meget værre Stilling, end jeg havde tænkt mig; thi de vilde i enhver Henseende blive offrede. Nu komme de ikke med i Landkreditforeningerne, fordi de ligge paa Kjøbstadjord, men maa trøste sig med, at de mulig kunne komme ind under en Lov for Kjøbstadene, hvorefter der for disse oprettes en særlig lille Kreditforening, Noget, som forresten er fuldstændig uvidt, og man foretrækker jo altid een Spurr i Aanden for ti paa Taget. Men komme de derind, skulde de netop afgive den solide Basis for Panterne i en saadan Kreditforening. Det er ikke noget meget heldigt Perspektiv for disse Foll, og jeg vilde derfor meget ønske, at man vilde lade dem komme ind under denne Lov, hvor de finde en langt naturligere Plads, idet de ikke skade Sikkerheden og Soliditeten i de Kreditfor- eninger, hvorom her er Tale, tværtimod! de af- give i Reglen paa Grund af deres heldige Velig- genhed og lettere Realisabilitet en bedre Pant- sikkerhed end alle andre. Jeg maa derfor ved- blivende anbefale, at de Mænd, der bo paa Kjøb- stadjord — og det er den eneste Forskjel, der er i deres Stilling i Sammenligning med alle de Andre — ikke blive unddragne de Goder, som Loven tilsigter at tildele den Samsundsklasse, hvortil de i Virkeligheden høre.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal ligeoverfor det ærede Medlem for 3die Kreds (Nump) bemærke, at det jo vel er saa, at der kun fore- ligger en Afstemning i en af Rigsdagens Af- delinger, hvorved de Vædringsforslag, han her har stillet, ere forkastede; men det ærede Medlem vil ikke lade ubemærket, at den Maade, hvorpaa Forslagsstilleren af lignende Forslag i det andet Thing tog disse tilbage, var af den Besskaffenhed, at han for sit Vedkommende idetmindste nærede nogen Tvivl om Udfaldet af en Afstemning; det gjør jeg ogsaa. — Det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) fandt, at Deberne af Kjøb- stadjorder vilde blive præjudicerede, i ethvert Fald hvis de skulde faae Afgang til en Kredit- forening for mindre Kjøbstadeieendomme; han

talte dem Staller. Jeg maa dog gjøre den Bemærkning dertil, at „de Staller“ kunne jo blive fri for at gaa ind i en saadan Kredit- forening; der er ingen Forpligtelse for dem til at gaa ind i den, og det er netop den Slags Ciere af mindre Eiendomme, der efter min Formening ikke saa særlig trænge til den Understøttelse, der ligger i at anvise dem en bestemt Kreditkasse, hvor de skulle søge Laan, thi de ligge nær ved forskellige Pengeinstituter og kunne lettere end paa Landet faae arrangeret Laan, hvis de ikke ønske at benytte Foreningen. Naar det ærede Medlem sagde, at de ogsaa i den Henseende vilde være uheldig stillede, at de skulle afgive den solide Basis for en Kreditforening for Kjøbstadene, har jeg dog ikke opfattet Kjøbstadernes Stilling saaledes, at de mindre Eiendomme skulde være saa særlige at anbringe Penge i; at de skulde be- høve en særlig Støtte i de Eiendomme, der ligge udenfor den egentlige Kjøbstadgrund; men Sagen er den, at man har Tvivl om, at en Kasse for mindre Kjøbstadeieendomme uden dem kan komme til Live, idet man tvivler om, at der, naar de ikke medtages, vil indkomme saa mange Be- gjæringer om Laan, at den fornødne Sum, for at de kunne træde i Live, bringes tilveie. Det antager jeg, er den Hovedgrund, man har tænkt sig at ville reise, og i saa Henseende vilde ganske vist de Eiendomme, der ligge paa Kjøbstadjord, uden- for den egentlige Kjøbstadgrund, give betydeligt Bidrag, forsaavidt de ønske at gaa ind i Kredit- foreningen.

Jessen: Jeg har af naturlige Grunde saa megen Sympathi for Kjøbstadbeholdningen, at jeg har været i høi Grad i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig overfor de af mine ærede to Venner stillede Vædringsforslag, af hvilke jeg dog særlig har Sympathi for det Forslag, der er stillet af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt); men jeg kan ikke se bort fra de gode Argumenter, som det forekommer mig, at den høitærede Minister har ansøgt for ikke at ved- tage disse Forslag, og jeg kan heller ikke se bort fra, at de ærede Medlemmer i det andet Thing, der have indbragt det private Lovforslag an- gaaende en Kreditforening for mindre Kjøbstad- eiendomme, have lagt særlig Vægt paa, at et saadant Vædringsforslag som det sidnævnte ikke vedtages. Jeg kan nemlig ikke tvivle om, at de, der saaledes have interesseret sig for at bringe Kjøbstadernes Interesser den samme Understøt- telse, som nu ved dette Lovforslag gives Land- boernes Interesser, ogsaa meget nøte have over- veiet det Spørgsmaal, hvorvidt de mindre Kjøb- stadeieendomme burde tages med i denne Kredit- forening for Landet eller ikke. Men dertil kom- mer ogsaa, at det er jo en noget vanskelig Sag i dette Dieblif at etablere en Kreditforening saa- ledes, at de Eiendomme, der ligge paa Kjøbstad-